

T R A N S K R I P T
34. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 30. 7. 2009. GODINE, S POČETKOM U 10,57 SATI

PREDSJEDAVALJUĆI
ILIJA FILIPOVIĆ:

... kvorum svih klubova, pozdravljam predsjedatelja Vijeća ministara, uvaženog doktora Špirića, nazočne ministre, zamjenike ministara, predstavnike međunarodne zajednice i vas iz medija koji ste došli propratiti posljednju fazu razmatranja Odluke doktora Špirića o smjeni ministra Sadovića.

/INTONIRANJE HIMNE/

U nastavku, dakle, pozdravljam pridošle zastupnike Rajića i Šarabu i ministra Vidovića. Da konstatiram samo da trenutno u dvorani imamo iz Kluba Bošnjaka četirio osobe, iz Kluba Hrvata četiri osobe, imamo po četiri zastupnika/izaslanika iz svakog kluba. Dakle, imamo i kvorum i možemo punovažno odlučivati.

Opravdali su gospodin Tihic i doktor Ivanić. Mislim da je preko službe svoje pravdanje dao i doktor Ljubić.

Za današnju sjednicu, koju smo sazvali sukladno Poslovniku u dopuštenom najkraćem poslovničkom roku, predložen je konsenzusom Kolegija Doma naroda dnevni red samo s jednom točkom, to je:

1. Potvrđivanje Odluke predsjedatelja Vijeća ministara BiH o smjeni ministra sigurnosti BiH i zamjenika predsjedatelja Vijeća ministara BiH, gospodina Tarika Sadovića.

Kako je sukladno našem poslovniku ovo dnevni red utvrđen konsenzusom i s obzirom na sve prethodne radnje o kojoj je i javnost a i naš Dom obaviješten, dakle, mi ne raspravljamo o predloženom dnevnom redu. Nemamo ovdje niti zastupničkih pitanja, niti zapisnika s prošle sjednice, to ćemo imati na našoj narednoj sjednici.

I prije nego što otvorim raspravu o ovoj točki dnevnog reda, ja ću biti slobodan dati sam sebi riječ i uvesti vas u raspravu i objasniti zbog čega sam ja sazvao ovu sjednicu za danas.

Poštovane kolegice i kolege, članovi Vijeća ministara, predsjedatelj i ministri i zamjenici ministara, predstavnici međunarodne zajednice i gospodo iz medija koji pratite naš današnji rad, ja vas srdačno pozdravljam i dopustite mi, osjećam posebnu potrebu objasniti zašto baš danas održavamo sjednicu Doma naroda s ovim dnevnim redom potvrde Odluke doktora Špirića o smjeni uvaženog ministra, gospodina Sadovića. Razlog je za mene nečuven, ovakav se razlog

teško može dogoditi u nekim ili bilo kojim demokratskim parlamentima u svijetu. Evo razloga zbog čega ja to tako konstatiram.

Vijeće ministara, dakle sasvim odgovorno tvrdim, ne poštuje Zakon o Vijeću ministara, Vijeće ministara ne poštuje Ustavom definiranu dvodomnost Parlamentarne skupštine BiH. Prvo, Odluku o smjeni ministra Sadovića predsjedatelja Vijeća ministara doktora Špirića koju je donio 17. 7. 2009. dostavio je samo Zastupničkom domu, i to isti dan kada je donio Odluku o smjeni i poslao je to Zastupničkom domu na potvrđivanje. Dalje, ... dakle tog dana Dom naroda nije dobio identičnu odluku na potvrđivanje. Zastupnički dom potvrđuje smjenu 22. 7. i mediji objavljuju kako je ministar smijenjen, jer je to potvrdila Parlamentarna skupština BiH. Dakle, jedna vrlo netočna i neprecizna informacija, da li ona je namjerno ili je ona nepoznavanje ustavnih i zakonskih odredbi i zakonskih odredbi Zakona o Vijeću ministara, dakle ja sad o tome ne bih lamentirao.

Dalje, ja sam osobno 23., dakle sutradan nakon što je Zastupnički dom potvrdio Odluku doktora Špirića o smjeni ministra Sadovića, a imali smo Dom naroda – potpisao akt, poslao ga doktoru Špiriću i zahtijevao da Domu naroda pošalje Odluku o smjeni ministra Sadovića na potvrđivanje jer smo imali sjednicu Doma, a sutradan je slijedila dakle sjednica Parlamentarne skupštine, što znači oba doma, i imali smo mogućnost okončati tu proceduru u ta dva dana kako se ne bismo danas ili kasnije morali sazivati – dakle, kao drugi Ustavom jasno preciziran dom da se očituje o ovoj stvari o kojoj se Dom naroda morao očitovati i mora i očitovat će se danas.

Šutnja, razgovori, protivljenja dostavljanju te odluke, odbijanja dostaviti tu odluku gospodinu Tihiću na višekratni poziv Vijeću ministara i osobno doktoru Špiriću nisu urodili plodom sve do evo – rekao sam, 28., danas je 30. – prije dva dana. Zato sam danas sazvaov ovu sjednicu, zato što je zakonita smjena ministra ili zamjenika ministra proceduralno provedena onda ako odluku o smjeni potvrdi Parlamentarna skupština BiH, što znači oba doma i ona ne stupa na snagu kad je potvrdi i jedan i drugi dom, nego kada se objavi u „Službenom glasniku BiH“, makar u toj odluci doktora Špirića stoji da ona stupa na snagu kada je potvrdi Parlamentarna skupština BiH.

Mi ćemo se potruditi ako danas potvrdimo ovu odluku – mislim da nema razloga za drugačije odlučivanje u ovom domu – da Dom naroda već danas pošalje „Službenom glasniku BiH“ ovu odluku na objavu kako bi se dobilo, dakle, zakonsko utemeljenje da doktor Špirić može imenovati novog ministra i poslati na potvrdu, i to zakonitu potvrdu (jer proceduralnih pogrešaka neće biti) Zastupničkom domu čija je isključiva nadležnost potvrda cijelog saziva Vijeća ministara ili pojedinačnog ministra ili njegovoga zamjenika.

Članak 15. Zakona o Vijeću ministara treba promatrati paralelno sa intervencijom ili izmjenom tog istog članka visokoga predstavnika gospodina Miroslava Lajčaka od 19. 10. 2009. godine kada se referirao ukupnim izmjenama i dopunama Zakona o Vijeću ministara i na članak 15. gdje je jasno otklonio bilo kakvu analogiju u tumačenju članka 10. Zakona o Vijeću ministara koji je prepisana norma iz Ustava, koje daje ovlast da samo Zastupnički dom potvrdi imenovanje ministra, ali ne i smjenu, odnosno razrješenje. U članku 15. izmjena, visoki predstavnik kaže 'ako Parlamentarna skupština BiH donese odluku o potvrdi smjene ministra u skladu sa stavkom (1) ovog članka', (u stavku (1) članka 15., piše 'da smjenu može donijeti

ministar i da potvrđuje Zastupnički dom novog ministra'), 'zamjenik ministra će privremeno obavljati dužnost navedenog ministra tokom perioda između dana donošenja navedene odluke o potvrdi i dana kada novoimenovani ministar preuzme dužnost, u skladu s postupkom predviđenim ovim zakonom'.

Na isti način je potvrdio da je to nadležnost Parlamentarne skupštine u stavku (4) jer se visoki predstavnik referirao svojim izmjenama sa dva nova stavka u članku 15. koji je do tada imamo dva stavka i dodao je dakle još svojom odlukom stavak (3) i stavak (4). Ove su se izmjene odnosile, uglavnom, dakle na način odlučivanja kad je smijenjen ministar, kad ga nema kako glasuje, kome pripada glas itd. i da ne ulazim dalje u ovu odluku, ali sam htio dovesti u vezu. Dakle, članak 15. nije samo dva stavka, za one koji nisu pažljivo pročitali, on ima još dva stavka ... koje je nametnuo visoki predstavnik.

Time podvlačim, dakle nije bilo nikakve potrebe reći po analogiji kako se imenuje tako se i smjenjuje. Jer da je to tako, ove stavke koje sam sada pročitao, ne bi visoki predstavnik ovako definirao, nego bi uklonio da Parlamentarna skupština potvrđuje smjene i drugačije bi bilo ovo definirano. To bi bio jedan razlog.

I drugi razlog zbog čega ovo ne bi dolazilo ovdje bio bi u samoj Odluci predsjedatelja Vijeća ministara, jer ne bih rekao 'da Odluka stupa na snagu potvrđivanjem ove odluke'. U članku 2. Odluke stoji 'od strane Parlamentarne skupštine BiH'.

Reći ću vam i ovo, molim vas, da stvar bude do kraja jasna, zbog medija koji ovo prate i da ne misle Dom naroda je tamo nešto zakasnio, nije na vrijeme odradio, pa se sada tijekom ljeta saziva Dom naroda. Ne, vrlo principijelno smo pratili jednu aktivnost koja se dogodila, gdje je Dom naroda izostavljen, minimiziran, ponižen, jednostavno izvršna vlast nije poštovala zakonodavnu vlast i dvodomnost naše Parlamentarne skupštine BiH. Bio sam zbog toga spreman zatražiti sudsku zaštitu zbog čuvanja digniteta našega doma i kršenja Zakona o Vijeću ministara i kršenju Ustava BiH. Jer za one koji to manje poznaju i ne ulaze u ustavnu materiju – makar naš Ustav nije preglomazno štivo, ima ukupno 12 članaka – ja ću vam reći samo da je ustavna ovlast Zastupničkog doma imenovanje Vijeća ministara i zamjenika ministara definirana Ustavom, i to je za Dom naroda nesporno. Isto tako ustavna ovlast Doma naroda je, između svih drugih stvari, vitalni nacionalni interes izjaviti, o čemu odlučuje Ustavni sud, i drugih razlika u ovlastima dva doma nema, sve drugo je u ovlasti Parlamentarne skupštine BiH.

Zbog toga sam ja, da vam budem vjerodostojan u svemu ovome, kada su izvršene smjene dva zamjenika ministra, ministra, zamjenika ministra obrane i zamjenika ministra komunikacija, prometa itd., gospodina Crnadaka i gospodina Poljaševića, također uputio akt doktoru Špiriću s molbom da mi se dostavi odluka o smjeni dva zamjenika ministra, to je bilo 13. 5. Animirao sam Kolegij Doma naroda i Kolegij Doma naroda je jednoglasno donio odluku da zatražimo od Vijeća ministara odluku o smjeni ova dva zamjenika kako bi ih Dom naroda mogao potvrditi. To je akt od 13. 5. koji je otišao s citatom u zahtjevu kojega sam ja potpisao: da predsjedatelj Vijeća ministara može pokrenuti postupak za smjenu ministra i zamjenika ministra (točka), a ako Parlamentarna skupština donese Odluku o potvrdi smjene ministra ili zamjenika ministra, predsjedatelj Vijeća ministara dužan je sukladno postupku predviđenim člankom 10. ovog zakona. Članak 10. govori da je to nadležnost samo potvrde nove osobe Zastupničkog

doma, dakle dužan je sukladno postupku predviđenim člankom 10. ovoga zakona imenovati novog ministra, odnosno zamjenika.

Gospodo, 13. 5. kad je otišao dakle moj zahtjev predsjedatelju Vijeća ministara nije bilo primisli da bi netko povezivao priču da je Dom naroda probudila medijska priča gospodina Sadovića, koja je sasvim slučajno kompatibilna našim razmišljanjima. Uvjereni smo dakle maksimalno da je nadležnost Parlamentarne skupštine za smjene, jer to su različite pozicije: imenovati, podnijeti ostavku, i smjena. Smjena nije voljni čin onih koji se mijenjaju; oni koji podnose ostavke – to je njihov voljni čin. E vjerojatno je zbog toga Parlamentarna skupština nadležna odlučiti o ovom nevoljnom činu kad netko nekoga miče s određene funkcije, da li je on ministar ili zamjenik, zamjenik ministra, i tu je nesporna dakle nadležnost Parlamentarne skupštine BiH.

Neka mi oprostite dakle moj dragi prijatelj, doktor Špirić, ali ovo su principijelne, proceduralne ustavne i zakonske stvari gdje ja jednostavno kao predsjedatelj ovoga doma štitim dignitet ovoga doma i želim da se raspravlja akt koji je donio pojedinačno, ne Vijeće ministara, nego pojedinačno doktor Špirić, sukladno zakonskim ovlastima. Ja vjerujem da se nakon današnjeg ovako objašnjenog razloga zašto Dom naroda nije htio čekati niti je Zastupnički dom slao kao što je to, kad je u pitanju zakonska procedura, donošenje određenih akata gdje smo se mi džentlmenski dogovorili: neka prvo prođe proceduru određenu zakonom u Zastupničkom domu, dostavite ga Domu naroda. Dakle, jer mi zakon koji dođe iz Zastupničkog doma, akt koji dolazi iz Zastupničkog doma dakle gledamo sa aspekta naše ustavne ovlasti da li je on zakonit, da li on dira u vitalne interese bilo kojeg naroda. Dakle, ovdje sjede klubovi naroda, ne klubovi političkih opcija. Mi štitimo vitalne nacionalne interese, to je naša ustavna ovlast. I da je došao akt od Zastupničkog doma, nas ne bi obvezivalo staviti to na dnevni red. On nije došao jer su znala gospoda iz Zastupničkog doma da nama mora doći pojedinačni akt, pojedinačne volje predsjedatelja Vijeća ministara na Dom naroda. Ipak je dakle prevagnuo argument, vjerojatno je razmišljao o tome i doktor Špirić i, nakon upornih poziva da se izvrši ta obveza i dostavi akt Domu naroda, to je došlo dakle prije dva dana i ja nisam čekao, dakle kako kažu časom nisam časio, da ne bih netko rekao kako je Dom naroda taj koji opstruira. Ne, ne, samo provodi zakonitost i čuva svoj dignitet, čuva dignitet dvodomnosti Parlamentarne skupštine BiH. Odmah sam napravio konsultacije sa članovima Kolegija i zakazao sjednicu danas.

Hvala vam, dakle gospodo zastupnici, gospođe zastupnice, što ste se odazvali i što mi imamo danas mogućnost raspravljati kako bi mogli dopustiti doktoru Špiriću da proceduralno, dakle bez kršenja zakonskih normi, nakon objave današnje i današnje odluke, to će biti odluka i zatvoren procese u Parlamentarnoj skupštini BiH, kako će moći dakle odraditi svoj dio posla na zakoniti način do kraja. I ja molim da se to više ne događa, ja molim dakle Vijeće ministara da se to više ne događa i da se ovaj naš dom više ne zaobilazi i ne ponižava.

Hvala vam lijepa.

Ja sad otvaram raspravu, nitko neće ostati uskraćen za pravo progovoriti na ovu temu.

Zastupnici imaju prednost.

Gospodin Adem Ibrahimpašić, izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Evo ja hoću da izrazim svoj protest zbog sazivanja sjednice Doma *navrat-nanos*, kako bi to narod rekao. Ja i dalje bez obzira na podrobno objašnjenje predsjedavajućeg o tome šta je zakonito, šta je po Ustavu, šta nije, ja i dalje imam veliku dilemu o tom da li mi trebamo donositi takvu odluku. Jer šta ako je ne donesemo? Onda je sve ovo džaba bilo.

Dakle, mislim da nije trebalo do ovog doći i zbog toga ću ja ostati suzdržan od glasanja. Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Ibrahimpašiću.
Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, gospodine predsjedavajući Savjeta ministara, cijenjeni ministri, dakle, iznijeću svoje lično mišljenje vezano oko današnje tačke dnevnog reda. Nije sporno da postoje razlozi za smjenu gospodina Sadovića sa mjesta ministra bezbjednosti i da postoji više razloga za tu smjenu. Da kažem osnovni: ukoliko smjenu jednog ministra traži njegova stranka, onda je sasvim normalno i logično da se to podrži, ili možda i drugi razlog, a to je odlazak mog uvaženog prijatelja gospodina Tarika Sadovića u Lion, bez saglasnosti Savjeta ministara, bar tako smo mi upoznati ovdje i traženje da se obustavi istraga, odnosno da se obustave radnje vezane za Dobrovoljačku ulicu i zločinački poduhvat koji se desio prilikom napada na tu kolonu.

Sad ću se osvrnuti na ono što je govorio uvaženi Ilija Filipović, predsjedavajući Savjeta ministara i obrazloženje koje ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nasreću, nisam ja sam predsjedatelj Doma naroda.

SLOBODAN ŠARABA:

Predsjedavajući Doma naroda, vezano oko smjene i obrazloženja i razloga koje je naveo? Mislim da razlozi koji su navedeni nisu principijelni do kraja. Naime, ukoliko je poslato ovo pismo, a činjenica da je poslato u maju mjesecu kada je traženo da se održi sjednica Doma vezano za smjene zamjenika ministra gospodina Crnadka i gospodina Pivaševića, onda smatram da smo tu sjednicu trebali i održati. Dakle, trebali smo da napravimo istu situaciju koja je bila i danas i da se izjasnimo o tim smjenama, kao što je bilo normalno da smo održali sjednicu i izjasnili se i kada je gospodin Ljubić razriješen i kada je na njegovo mjesto imenovan naš uvaženi kolega.

Dakle, mislim da Dom naroda nije principijelno u ovim situacijama se ponašao i da je ovo situacija, po mom mišljenju, koja je nastala zbog zakonske nedorečenosti, jer činjenica je da

je tačno ovo što je navedeno u članu 15. ali je činjenica i da član 10. jasno kaže koja je procedura imenovanja. A otkad je svijeta i vijeka i otkad se neko imenuje, onda se on razrješava po postupku koji je obrnut postupku imenovanja. Dakle, bez obzira na ove razloge koje je naveo uvaženi predsjedavajući, praveći razliku između nekih slučajeva kod razrješavanja – dakle, razrješavanje je razrješavanje, bez obzira da li je došlo kao posljedica smjene ili kao posljedica nekog drugog načina – ja smatram da u današnjoj sjednici i njenom zakazivanju ima određenih nedorečenosti, ima određenih nejasnosti. Pa, po mom mišljenju, zato je i ona zakazana na ovakav način navrat-nanos, nabrzinu. Ali opet ću ponoviti: moje glasanje na današnjoj sjednici neće biti sporno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja moram reagirati, ja moram dakle replicirati uvaženom kolegi Šarabi i pojasniti mu neke stvari. Dakle, volio bih da se stvari iščitaju do kraja ili me niste pažljivo slušali. Potpuno su različita stanja, pozicije imenovanja, ostavke, smrti jednog, ne daj Bože, bilo kojeg od dužnosnika, ministara Vijeća ministara, ne prizivam ničiju smrt, i smjena. Molim vas, to su različita stanja strogo definirana i nikako to nisu analogije u odnosu na imenovanje, pa će se na identičan način kako ide procedura imenovanja, ja ću vas, ne samo riječima probati dovest do argumentacije, evo uzeo sam Ustav u ruku. Članak V ... Ustava, kaže: 'Predsjedništvo imenuje predsjedavajućeg Vijeća ministara', vidite, 'koji će preuzeti dužost nakon potvrde od strane Zastupničkog doma', i tu nema ništa sporno. 'Predsjedavajući će imenovati ministra vanjskih poslova, ministra za vanjsku trgovinu i druge ministre po potrebi, a koji će stupiti na dužnost po potvrdi u Zastupničkom domu'. Ovdje se govori u Ustavu, da završim, samo o potvrdi.

U istom članku o potvrdi imenovanja ... Ustava V 4. imate pod 'c) Vijeće ministara dužno je dati ostavku' (dakle ne razmišlja, to je imperativna norma). Kada, u kojem slučaju? Ako mu u bilo koje vrijeme 'Parlamentarna skupština izglasuje nepovjerenje'. A nepovjerenje izglasati znači smijenila Parlamentarna skupština Vijeće ministara. Kako Ustavom nije bilo definirano pojedinačno za ministra i za zamjenike ministara, onda je u članku 10. Zakona o Vijeću ministara, dakle, pozicionirana ustavna norma koju sam vam pročitao V 4. a razrađena norma V 4.c) u članku 15. Vi ste spomenuli čak i ostavku. Ostavka je u isključivoj nadležnosti osobe koja podnosi ostavku, dakle to je njegov osobni čin i o tome odlučuje samo predsjedatelj Vijeća ministara. On kad prihvati ostavku ide u proceduru predlaganja nove osobe i to se podvodi pod članak V 4. Ustava, to je nesporna stvar, odnosno članka 10. Zakona o Vijeću ministara, pročitajte i taj članak. A ovdje je, s obzirom da se radi o kompletnom Vijeću ministara u članku V 4.c) što sam pročitao, zakon razradio to u članku 15. u dva stavka, a onda je visoki predstavnik dodao još dva stavka i do kraja definirao i glasovanje tih ljudi koji dolaze na taj način u Vijeće ministara.

Dakle, i još sam dužan reći jednu stvar, mi se nismo, ja sam potakao i zahvalan sam Kolegiju Doma naroda da je prihvatio da ode akt u petom mjesecu prema Vijeću ministara prema doktoru Špiriću da nam se dostavi odluka o smjeni dva zamjenika. Nikad do danas ta odluka nije dostavljena. Ja uopće ne obrazlažem, nisam ulazio, moguće je da nikad ne bih ni spomenuo to da se nije dogodio i ovaj slučaj gdje je preskočen, zanemaren jedan dom i proceduralno, dakle nezakonito je pružena mogućnost da se imenuje novi ministar sigurnosti, a da potvrdi o smjeni prethodnog nije dao drugi dom. Oprostite, tu je naša težnja da nitko ne zanemaruje Dom naroda

kao ravnopravan dom Zastupničkom domu u ovim stvarima. Nismo dobili akt, zbog toga nisam sazvao sjednicu Doma naroda vezano za smjene dvojice spomenutih zamjenika ministara iz dva ministarstva.

Hvala lijepa.

Izvolite, imate pravo na repliku.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, Vi ste nam dali sada tumačenje jedne norme i ja bih to zaista prihvatio uz svo uvažavanje prema Vama da ste Vi nadležni organ da date to tumačenje, ali Vi niste nadležni organ da date tumačenje norme. Dakle, tumačenje norme daje neko drugi.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Moram Vam opet dati repliku, evo s mjesta ću to uraditi. Ja sam samo pročitao, ja ništa nisam tumačio. Pročitao sam normu iz Zakona o Vijeću ministara i pročitao sam Vam norme iz Ustava. I dalje, još jednu stvar da Vam kažem, Vi ste kolega pravnik i morate me razumjeti. Vidite, norme iz Zakona o Vijeću ministara mogu biti protuustavne, ali ih i kao takve Vijeće ministara i svi mi moramo poštovati i provoditi dok netko mjerodavan za to ne utvrdi da su one suprotne Ustavu. Vi kao pravnik to znate. Dakle, ja se toga držim.

Ja više ne želim nikome replicirati.

Za riječ se javio gospodin Rajić, pa gospodin Ljubičić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja mislim da smo krenuli potpuno pogrešnim tokom, krenuli smo potpuno pogrešnim tokom, stvaramo nepotrebni naboj i pokušavamo ili ispolitizirati ili izdramatizirati nešto za šta nema nijednog jedinog objektivnog razloga.

Dakle, ja sam pokušao slijediti obrazloženje koje je predsjedavajući ovoga doma dao kao razloge zbog čega se odlučio na sazivanje sjednice Doma naroda sa ovakvim dnevnim redom u tjednu kad su započeli godišnji odmori Parlamentarne skupštine i, ako sam ih dobro shvatio, ja ću probati malo reinterpreirati da bih raščlanio ove razloge oko kojih smo počeli stvarati buku. Po mom mišljenju zaista je nepotrebno.

Dakle, nije prvi put, dao Bog da je zadnji put, da u Parlamentu BiH u cjelini i u ovome domu čitamo sudaranje pravnih normi i različita tumačenja istih normi od različitih pravnih stručnjaka. Dakle, u ovoj zemlji, ja sam tvrdio i prije, dakle tvrdnja je paušalna, nažalost, ne mogu je ni kvantificirati ni kvalificirati, osim po sjećanju, da je svaki treći zakon otprilike u BiH koji se donese protuustavan: ili nema ustavnog temelja ili se protivi ustavnoj normi i duhu Ustava.

Nažalost, nema u ovoj zemlji tko to propitivati, niti ima vremena, niti ima volje pa se, recimo, tako izvlači iz opće nadležnosti da Vijeće ministara donosi, predlaže zakon, izvlači se nadležnost određenog resornog ministarstva da uređuje pitanja s kojim nema blage dodirne točke. Primjerice radi, kakve veze ima Ministarstvo civilnih poslova sa obrazovanjem, športom i kulturom – isto koliko ja imam sa glazbom – ali evo i to se dešava u BiH.

Dakle, to je tek toliko da se napravi jedan osvrt da ovo nije prvi slučaj da mi vrlo različito gledamo i tumačimo pravne norme od ustavnih pa naviše. Dakle, ovdje se postavilo pitanje ustavne i zakonske nadležnosti ovoga doma i nejasnoće, odnosno logike, izopačene logike koja vlada ovdje. Jasno je da je Ustav odredio poziciju i način izbora, odnosno potvrđivanje Vijeća ministara, to nije sporno. Jasno je da članak 10. govori o isključivoj nadležnosti Zastupničkog doma kod potvrđivanja Vijeća ministara. Ali je isto jasno kao dan da članak 15. utvrđuje nadležnost Parlamentarne skupštine, a to znači oba doma u razrješenju, bez obzira na osobu. Radi li se o prirodnoj smrti, radi li se o ostavci, ili se radi o smjeni – nadležnost je oba doma. Nije dobro opravdanje (naprimjer, spomenuo je to gospodin Šaraba, kolega Šaraba, kolega Ibrahimpašić) ... što mi nismo ranije, energičnije branili poziciju ovoga doma pa smo propustili da neka pitanja slična ovome prođu bez naše intervencije. Ako smo rekli da ćemo od danas braniti poziciju i dignitet ovoga doma, ja mislim da smo ga dužni braniti i zbog sebe, zbog institucija BiH, zbog ugleda zakonodavnog tijela općenito, i onda bi trebalo danas kazati da ne može proći više ništa što nije u nadležnosti ovoga doma, a da ne dođe na ovaj dom.

Dakle, ja mislim da je ovdje logika koja povezuje ustavu normu članak 10. i članak 15. Zakona izopačena. Pravilno bi bilo, prirodno je razmišljati da onaj ko ima ovlasti imenovati, ima ovlasti i razriješiti. Dakle, tu jeste logika i vjerovatno na toj logici se zasniva ponašanje Vijeća ministara. Ali logika nije dobra, jer je zakon loše koncipiran pa se članci 10. i 15. međusobno sudaraju. Članak 15. obvezuje Vijeće ministara da traži suglasnost za razrješenje po bilo kojem osnovu ministra i zamjenika ministara i od ovoga doma. Dakle, ja za razliku od nekih kolega smatram da je gospodin Filipović postupio apsolutno u skladu sa svojim ovlaštenjima i odgovornostima.

Drugo, dignitet Doma sam spomenuo. Svi smo mi svjedoci da nas i naše kolege iz Zastupničkog doma često pokušavaju potcjenjivati i klasificirati nas na takav način da kažu da su oni neposredni rezultat političke volje glasačkog tijela, (kolega Rančić, ja bih Vas slušao kad biste Vi govorili, hvala lijepa), kad oni kažu da su oni rezultat političke volje, a mi smo posredno izabrani. Mi smo svi zastupnici, mi smo, dakle ja govorim u lingvističkom smislu da smo zastupnici, mi zastupamo nekog. U ovom slučaju mi zastupamo narod iz kojeg smo došli, oni zastupaju svoje izborne jedinice, odnosno građane, već kako to se već hoće reći, ali pristajanje na to da se Dom naroda kao drugi, kao gornji dom ali manji dom po pojmu, tretira kao nešto što je sporedno – ja sam protiv toga i borit ću se dok budem ovdje da taj dom ima dostojanstvo i dignitet jednak Zastupničkom domu.

Treće pitanje, ja smatram i predlažem kao zaključak, gospodine predsjedavajući, da u današnjoj raspravi usvojimo zaključak kojim ćemo zatražiti autentičnost tumačenja o čemu je gospodin Šaraba govorio kad je prigovarao Vama da ste uzeli pravo tumačenja. Ja nisam shvatio tako, ja sam shvatio da ste nas podsjećali na odredbu i čitali normu da se zatraži autentično tumačenje i korelacija između članka 10. i članka 15. Zakona o Vijeću ministara i prema potrebi

da se izvrši prečišćavanje toga teksta, da se ove dvojbe otklone, pa ili se kaže da jeste nadležan jedan dom ili nije ili da su nadležna oba. Da se ta dvojba vrlo elegantno na najkraći mogući način otkloni.

U tom smislu ja bih molio: U kojem trenutku gospodin Špirić, predsjedavajući Vijeća ministara, ocijeni da objasni zastupnicima ovoga doma koji su razlozi rukovodili njega i Vijeće ministara da ne zatraži očitovanje ovoga doma u ovom konkretnom slučaju i u nekim ranijim?

A sad ću se vratiti na suštinsko pitanje zbog čega smo se danas sastali u točki dnevnog reda koja govori o potvrđivanju Odluke predsjedatelja Vijeća ministara o smjeni ministra Sadovića. Za mene postoje formalni i suštinski razlozi. Formalni razlozi su sadržani i u činjenici, pored ostalog, da je Zastupnički dom donio odluku, da je to u javnosti preneseno kao da je to konačna odluka, da je ona izvršna, da je otvoren prostor za imenovanje novog ministra, ali je i sam ministar Sadović – ako sam ja dobro registrirao, ako nisam dobro, ja se ispričavam gospodinu Sadoviću i to možete odmah korigirati – izjavio da se on smatra ministrom sve dotle dok o njegovoj sudbini na adekvatan način ne odluči ovaj dom. Dakle, ako je to tako, to je formalno još jedan razlog više za intervenciju koju je napravio predsjedavajući Doma danas.

Što se tiče suštinskih razloga, ja ću se zadržati samo na dvije konstatacije.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim malo tiše novinare, dekoncentracija govornika.

BOŽO RAJIĆ:

Meni nije poznato, ako je nekome od kolega poznato ja bih volio da to kaže, da je ijedno tijelo, počev od Vijeća ministara do Parlamentarne skupštine u cjelini i njenih domova, davalo ocjene i kvalifikacije doprinosa rada, nerada i promašaja ministra Sadovića pa da bi to bila podloga za naše odlučivanje. Ja takav dokument nemam i u tu sferu špekuliranja, kalkuliranja neću ulaziti. Ja ću se zadržati kao zastupnik na jednom drugom formalnom i suštinskom pravu koje ima stranka koja kad je birala ministra Sadovića na početku za ministra u ovome resoru – ja ću podržati njeno pravo da tog svog ministra može i povući i razriješiti, što u ovom slučaju se radi ovdje. U tom smislu ću se ja odrediti jasno kao zastupnik da podržim zahtjev SDA koji je išao preko Vijeća ministara i ovu odluku predsjedavajućeg Vijeća ministara, i to nema nikakve osobne relacije sa gospodinom Sadovićem.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Rajiću.

Gospodin Ljubičić, izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Gospodo zamjenici predsjedavajućeg, kolegice i kolege, gospodine predsjedavajući Savjeta ministara, članovi Savjeta ministara, uvaženi gosti, ja sam se javio sa jednim razlogom da pokušamo mi ipak ovu raspravu danas skratiti i da se vratimo tački dnevnog reda. Zahvaljujem se gospodinu Filipoviću na ovom obrazloženju i za mene je to dovoljan razlog zašto smo se mi danas sazvali. To je istovremeno poruka, znači nije ovo prvi put da je ovaj dom, evo čuli smo i od gospodina Rajića, znači da ovaj dom ponekad i bude zanemaren i po nekim drugim pitanjima, pa evo neka ovo bude poruka, znači ako postoje nekakve zakonske nedorečenosti da u narednom periodu eliminišemo, pokušamo eliminisati i to i da jednostavno ne dolazimo u ovakve situacije i da može neko iskoristiti situaciju pa da ovaj dom bude ... Prihvatam da je ovo ravnopravan dom Predstavničkom domu i treba se tako i ponašati.

S druge strane, ja uvažavam i poštujem i različita razmišljanja vezano za ovo današnje. Za mene su dovoljna obrazloženja ona koja smo dobili i u prijedlogu ove odluke uzimajući u obzir komentare do sada, znači i ovu činjenicu da je Predstavnički dom završilo jedan dio ove procedure. Poštujem razloge SDA, znači gdje su podnijeli zahtjev za razrješenje gospodina Sadovića, i za mene je to sve dovoljno da mi danas jednostavno završimo ovaj posao i hajmo se vratiti ovoj tački dnevnog reda, jednostavno da i gospodin Sadović zna definitivno svoj status, znači da ne postoji nikakva dilema, na kraju krajeva, i da Savjet ministara i gospodin Špirić kao predsjedavajući Savjeta ministara dalje ulazi u proceduru, znači oko završavanja ovog postupka.

Zato bih vas ja zamolio, i znači osnovno moje javljanje, razlog mog javljanja jeste: hajmo se vratiti tački dnevnog reda i da okončamo danas ovu proceduru.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Ljubičiću.

Gospodin Jović i pružit ću mogućnost, dakle, ako to želi doktor Špirić i ministar Sadović, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju.

Uvažena dopredsjedateljice, drage i poštovane kolege izaslanici, predstavnici Vijeća ministara i svi vi danas koji ste nazočni ovoj sjednici, ja želim iskazati svoje zadovoljstvo i čestitati našem Kolegiju Doma naroda što je na ovakav način postupio i nije čudo što danas imamo ovoliko vremena izdvojeno na temu zašto sad i zašto je sazvan ovaj sastanak, je li prije godinu ili pola godine u istim klupama opredijelili smo se rezolucijom da podržavamo BiH na njenom europskom putu? Promišljati o Europi jeste poštivati i zakon. I, ako mi ovdje danas smo došli u poziciju, čime sam jako razočaran, da se sučeljavamo u jednoj jedinoj riječi i tražiti tumačenje zakonsko ili ustavno tumačenje u kojem stoji *ako Parlamentarna skupština* – za koga, onaj tko zna 30 slova, šta mu treba tu tumačiti. Ja također želim izraziti sa svoje strane i kritiku kao predsjedatelj Ustavnopravnog povjerenstva što nisam više se angažirao u ovoj problematici i inzistirao i podupirao Kolegij u cilju zaštite digniteta Doma naroda.

Ono što piše na papiru, kao legalisti i oni koji donose zakone trebamo i poštovati. Tamo gdje vidimo da to u praksi pokazuje lošu stranu možemo i mijenjati, ali sve dok ne promijenimo

ono mora se i poštovati. Podsjetit ću kolege: u BiH ustavno Hrvati imaju pravo koristiti svoj jezik.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izlazimo iz točke dnevnog reda.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ispričavam se. U Ustavu stoji, kaže ne piše Županija i mi danas imamo poziciju da ne mogu uporabljivati svoju riječ iz svog jezika. Zašto? Zato što to u Ustavu piše. Pa draga gospodo, u ovom Ustavu stoji *da Parlamentarna skupština*, pa poštujmo da se Parlamentarna skupština sastoji od dva doma, da je jedan dom donio odluku, da drugi nije.

Nije vrijeme duže elaborirati, a imao bih potrebu zašto je to tako i u Ustavu i ja ne vjerujem da će doći do promjene takvog stajališta da Parlamentarna skupština donosi odluku o smjenama za razliku od imenovanja. I to nije nonses nikakav.

Drugo, također što danas želim reći, a to je ono pitanje poradi čega smo se okupili. Jako mi je žao što je došlo do ovog. Volio bih, ljubeći čovjeka prema svojim moralnim i etničkim načelima, da svaki čovjek savjesno obavlja svoj posao i doprinosi zajednici. Međutim, ja ću podsjetiti samo na par mjeseci unazad. Imali smo situaciju da samo zato što je netko mlad, pametan, pošten, što radi savjesno svoj posao, samo prije par mjeseci, a u pozicijama su ljudi bili da su bili u Hagu i odrade svoj cijeli posao na mandatu za mlada, pametna, europski orijentiranog čovjeka – bila su radna vrata zatvorena. Ja bih zato volio i molio u budućem radu, gospodine ministre, porazmislite o ljudima, jer gdje se čovjek nađe uvijek razmisliti što će biti sa mnom ako loše radim.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Joviću.

Gospođa Majkić još, pa ćemo onda, ja mislim, da bi bilo po redosljedu dobro čuti ministra Sadovića vrlo kratko, a onda posljednju riječ neka da predsjedavajući Vijeća ministara. Može li takav raspored?

Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolege, predsjedavajući i članovi Savjeta ministara, poštovani gosti, taman sam se uplašila da će današnja sjednica proći u tumačenju procedure koja je meni apsolutno ... bila jasna i evo mislim da smo izgubili dosta vremena, ali ako smo to vrijeme izgubili da bi objasnili neke stvari koje nisu svima bile jasne, onda smo na dobrom putu.

Današnja tačka dnevnog reda nalaže da se kaže nešto o tome. Svi znamo da je Predsjedništvo SDA nedavno donijelo odluku o inicijativi, ustvari, za razrješenje ministra Sadovića. To je potrebno, ali ponekad to nije ni dovoljno: razlog koji može da bude za SDA, ne

mora da bude i za mene. Dakle, ja sam kao čovjek nastojala da analiziram koji su to razlozi zbog kojih bih ja trebala podići ruku za smjenu ministra Sadovića.

Razmišljala sam u stvari gdje je tu dubina njegove krivice, dokle ona doseže i šta je on u stvari kao čovjek na tom mjestu: šta nije uradio, a morao je. Pa sam onda ... samo nekoliko, ne ulazeći u to i ne pretendujući da ću moći nabrojati sve. Ali, recimo, njegova krivica što je paralisao bezbjednosni sistem BiH zato što je učinio lošu saradnju sa bezbjednosnim agencijama, Graničnom policijom pa i samom Parlamentarnom skupštinom: rijetki su trenuci kada smo ministra Sadovića viđali na sjednicama našeg doma, rijetki su trenuci kada smo ga viđali na sjednicama nadležne Komisije za odbranu i bezbjednost, rijetki su trenuci kad smo mogli da mu postavimo odgovarajuće pitanje i da dobijemo odgovor. Dakle, to su stvari koje su koncentrisane kao krivica upućena ministru Sadoviću.

Kriv je zbog ozbiljnih sukoba između Ministarstva bezbjednosti i drugih bezbjednosnih agencija. Nedavno je direktor Federalne uprave policije javno kritikujući rad ministra Sadovića rekao: 'Ministarstvo bezbjednosti je nefunkcionalo, neorganizovano i nije jasno kome uopšte odgovara, čekam dvije godine da me ministar pozove na sastanak'. Da je to rekao neko sa drugog mjesta, ali to je rekao direktor Federalne uprave policije, i to govori mnogo više o radu i saradnji između bezbjednosnih institucija u BiH nego bilo šta drugo.

Kriv je zbog toga što nadležnoj parlamentarnoj komisiji nije dao veliki broj odgovora i na naša nastojanja višegodišnja, praktično, od dolaska u ovaj saziv Parlamentarne skupštine tragamo za odgovorom koji su to najveći bezbjednosti izazovi u ovoj zemlji i kakvo je stanje bezbjednosti od njegovog dolaska. Kriv je što je ovo ministarstvo dovedeno u pitanje da bude povezano sa mudžahedinima, o njegovom ponašanju govori najviše nedavno hapšenje jednog Sirijca, Iračanina i Alžirca koji su boravili ilegalno i kao takvi označeni prijetnjom za nacionalnu bezbjednost zemlje. Hapšenje stranih državljana i privođenje u Imigracioni centar, gospodin Sadović je ocijenio kao protivno interesima Bošnjaka. ... On kao ministar bezbjednosti, nije ga zanimalo da li je to protivno interesu i drugih naroda koji ovdje žive.

Po meni, smatram da je njegova izuzetna krivica za podršku islamizaciji bh. društva kroz jačanje vehabijskog pokreta kome je on bio direktno podrška. Gospodin Sadović se smije i misli kako ja nisam u pravu, ali ćete naći veliki broj ljudi koji to potvrđuju, a i taj Vaš smijeh pokazuje način na koji Vi saradujete sa Parlamentarnom skupštinom i zbog čega ne zaslužujete drugačiji odgovor od onog koji se očekuje poslije ove sjednice. Ali da budem još sistematičnija, najbolje je o tome kako je radio ministar Sadović: najbolje se može vidjeti po statistici o radu Ministarstva, i to da dobijemo informaciju na koji način i koliko je do sada održanih kolegija Kabineta sa direktorom SIPA-e, Granične policije, Službe za strance, Interpola, koliki je broj održanih sastanaka sa entitetskim MUP-ovima, broj pruženih usluga asistencije policijskim agencijama, broj stručnih obuka koje je organizovalo ovo ministarstvo. Nema tog podatka koji bi mogao više reći od ove statistike koje sam nabrojala.

Takođe, njegova odgovornost za gubljenje više od godinu dana na evropskom putu BiH i tvrdoglavo osporavanje zakona gdje je predlagatelj Ministarstvo bezbjednosti kad nije htio da prihvati dva amandmana, da bi onda na neobičan način prihvatio i 10 da bi zakoni prošli, ali smo izgubili godinu dana. Takođe, ne mogu da zaboravim aktivnosti ovog ministra koji je pokušao da

sa liste UN-a kao pomagača Al-Kaide skine Safeta Durgutija, Albanca sa državljanstvom BiH, koje je stekao nakon rata i ratnih zasluga u BiH. Dakle, ni to nije bilo dovoljno da se ospori ovaj ministar i da se povuče sa mjesta, ovog odgovornog mjesta na kojem je sjedio.

Kriv je, na kraju, zbog brukanja ove zemlje, jer je napravio jedan od najvećih skandala u poslijeratnoj BiH, kada mu nije dopušteno da govori na Evropskom policijskom kongresu u Berlinu zbog njegovog neprimjerenog govora nakon čega je morao i da napusti kongres.

Kriv je, tako misle predstavnici mog naroda, zato što je obustavio distribuciju Interpolovih potjernica za osumnjičene za ratne zločine i tako spriječio da zločini budu kažnjeni. Kriv je ... iako ne po redoslijedu ali nikako po težini njegove krivice, i zbog toga što je Ministarstvo bezbjednosti očistio od drugih naroda, naročito predstavnika srpskog naroda.

Dakle, naš klub nema nijedan jedini razlog da ne podrži ovu odluku koju nam je dostavio Savjet ministara i mi ćemo glasati za to.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.

Dom naroda nije sudnica i nitko nije kriv po odluci Doma naroda, ali Vi imate pravo reći kako Vi želite. Više bih volio da ste rekli ne dopada mi se to i to itd., no Vaše je pravo reći i tako.

Prvo ću dati riječ gospodinu Zrni, pa onda gospođi Čolo i time imam iscrpljene ...

_____ (?)

U Alme je replika.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Kod Alme je replika.

Je li, gospođo Alma, kod Vas replika?

Prednost ćemo dati replici, a onda ćemo dati riječ ...

Replika za gospođu Čolo.

Izvolite, gospođo Čolo, pa onda replika profesora Neimarlije.

ALMA ČOLO:

Hvala, predsjedavajući.

Uvažene kolege zastupnici, predsjedavajući Vijeća ministara, uvaženi ministre sigurnosti gospodine Sadoviću, ja sam danas sedam puta od gospođe Majkić ...rekla da je kriv. Kada sud donosi presudu, on samo kaže jednom *kriv je*, ali za ono što je kriv ima jasno utvrđene dokaze koje obrazloži u svojoj presudi. Gospođu Majkić, to što ste Vi danas rekli, to su Vaše paušalne ocjene, ja za njih nemam dokaza, a da biste za nekog rekli da je kriv, morate imati dokaze.

Po meni je razlog za smjenu ministra Sadovića ono što je moja stranka tražila, znači da on ode sa te pozicije jer ga je ona i predložila na tu poziciju i ja ću zato danas podržati taj zahtjev za smjenu. Da je drugačije, onda bi mi raspravljali o radu svakog ministra pojedinačno pa bih ja danas mogla reći za Vašeg ministra gospodina Sredoja Novića šta on nije uradio da bismo mi krenuli ka liberalizaciji viznog režima i šta on nije ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođo Čolo, nećemo ulaziti u pojedinosti drugih osoba o kojima uopće ne raspravljamo danas, dnevni red je točno preciziran.

ALMA ČOLO:

Mi danas raspravljamo o smjeni zato što je SDA tražila da se ministar Tarik Sadović kojeg je ona imenovala razriješi sa funkcije. Kada je SDA predložila ministra Sadovića na ovu funkciju, ona nije rekla da je to najbolji čovjek za Ministarstvo sigurnosti, ona nije rekla da on ima određeno iskustvo u oblasti sigurnosti prije nego što ga je imenovala na tu poziciju, znači ona nije Predstavničkom domu podastrla vjerodostojne dokaze da ta i ta osoba može obavljati tu funkciju.

Znači, ja mislim da je pravo SDA koja je predložila ovog ministra da isto tako traži i njegovu smjenu i predsjedavajući Vijeća ministara je odlučio o njegovoj smjeni i mi danas treba to da podržimo. Sve ovo što ste Vi danas rekli, ja smatram kao paušalne ocjene, Vaše lično mišljenje i mislim da je ružno da mi u ovom parlamentu govorimo da je neko kriv zato što nije uradio to, da je kriv zato što nije uradio to, i stvarno ne mogu da se pridružim Vašim ocjenama.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Imamo repliku gospođe Majkić na ovo što smo čuli od gospođe Čolo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Prvo, kolegice Čolo, prva replika se odnosi na to da meni nikada argument da je SDA podnijela zahtjev za smjenu nekog ministra nije dovoljan argument. To je možda Vama, ali meni nije dovoljan. Možda ja ne bih glasala da sam smatrala da je ministar Sadović uzoran ministar, možda bih glasala protiv toga. Dakle, meni su trebali još neki argumenti, ne samo stav SDA, pa ne ponašamo se mi po stavu SDA. Evo, mi smatramo da imamo druge argumente.

Drugo, kad kažem *kriv je*, to je moj stav. Kad ćete Vi prestati da komentarišete nešto što je moj stav? Ja imam stav i imam pravo da ga iznesem. Može da Vam se sviđa ili ne sviđa, ali on je moj, imam pravo na njega. Dakle, ja nisam sudija, ali po meni je kriv i kad kažem *kriv*, to nema u sudskom smislu to tumačenje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Majkić.
 Profesor Neimarlija.
 Replika, onda iza toga i gospodin Rančić.

HILMO NEIMARLIJA:

Gospodine predsjedavajući, gospodo delegati, gospodo ministri i zamjenice ministra, novinari, gosti, dakle i ja sam reagirao sa namjerom da repliciram gospođi Majkić na evo tri, da kažem, iskaza. Na prvi je odmah opravdano i zahvalan sam predsjedavajućem, reagirao je predsjedavajući upozoravajući da pojam krivice nije politička kategorija nego pravna i takvoj kategorizaciji nije mjesto u skupštinama, u političkom diskursu, ja najoštrije naravno protestiram zbog jednog takvog karakteriziranja nečega što podliježe potpuno drugoj kategorizaciji, samim tim određenje, a krivim kategoriziranje, krivim imenovanje, ne samo da se ne pomaže poboljšanju i popravljaju stanja stvari nego se ono objektivno pogoršava, komplicira i sud, naravno već je kazano, ustanovljuje da li je neko kriv ili nije kriv. U političkom diskursu je punovažna riječ odnosno kategorija odgovornosti. I naravno, gospođa Majkić ima puno pravo da smatra da je ministar Sadović odgovoran ili manje odgovoran ili više odgovoran za to što je radio ili što nije radio, ali ovo je Skupština i nije naše da bilo koga proglašavamo krivim jer za krivicu se odgovara na sudu.

Jedna stvar, druga stvar da se sa korištenjem ove odredbe dakle ili kategorije nije išlo samo na političku odgovornost, gospođa Majkić je ilustrirala i sa nekim konkretnim primjerima krivice gospodina Sadovića pa je među njima pomenula i jednu vrlo nejasnu, ali politički vrlo frekventnu predodžbu koja se pokušava, šta ja znam, održati kao sadržaj nekog javnog pa i političkog mnijenja, a to je doprinos ministra Sadovića nekakvoj islamizaciji u BiH.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izašli ste iz okvira tri minuta za repliku. Oprostite.

HILMO NEIMARLIJA:

Samo jedna rečenica.

ILIJA FILIPOVIĆ:

To Vam mogu dopustiti.

HILMO NEIMARLIJA:

Volio bih da je nešto gospođa Majkić uradila na direktnom kršenju zakona kada je zgrada Vlade RS osvećena, jer je to direktni ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Profesore, to je opet izvan svega što je govorila gospođa Majkić i to nije replika, moram Vam oduzeti riječ.

Molim vas ne više od tri minuta, dakle to je gospodin Rančić i iza toga imam još diskusiju profesora Zrne.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, uvaženi predsjedavajući, poštovani ministri, zamjenici ministra, mediji, naravno da uvažena kolegica Majkić ima pravo na svoje mišljenje kao i svako od nas u ovoj sali bez obzira da li je delegat ili ne, ali je važno da li je to mišljenje tačno i utemeljeno zasnovano. Vaše mišljenje nije utemeljeno, poštovana kolegice, jer Vi govorite stvari koje kažete - otprilike da je gospodin ministar paralizovao sigurnosni sistem. Sve ocjene koje dajete, ničim to ne argumentujete zato su paušalne.

Dakle, morali biste znati da ministar sigurnosti po ovako uspostavljenom sistemu sigurnosti, ma ko on bio, ili Čolak prije gospodina Sadovića ili Sadović i svaki sljedeći ministar koji u ovakvom sistemu bude ministar sigurnosti, nema nikakvih operativnih ingerencija nad policijskom strukturom u BiH. Prema tome, ne može im na taj način ni pomoći ni odmoći. Naravno, na indirektni način uvijek čovjek čovjeku može pomoći i odmoći itd., ali ministar sigurnosti po postojećem pravnom sistemu nema ingerencija nad SIPA-om i Graničnom policijom i drugim policijskim tijelima.

Dalje, rekli ste da je loša saradnja ali ničim to niste naveli. Povezano za islamizaciju i povezano sa mudžahedima, govorio je kolega Neimarlija. Ponavljali ste ponovo o saradnji. Pomenuli ste zakone za EU. Upravo ste ih Vi kolegice sa svojim kolegama iz Kluba srpskog naroda oborili svojim glasanjem. Ne usvaja amandmane gospodin Sadović nego nadležna komisija ili Dom, jedan ili drugi. Prema tome, ne možete kazati da je on kriv što dva amandmana nisu usvojena pa zbog toga je oboren zakon. Ne, Vi ste ih svojim glasanjem oborili, i to nije jedini zakon: ni o javnim nabavkama i o himni i strategija i Zakon o pružanju pomoći u krivičnim stvarima itd., itd. – govorim iz reda drugih ministarstava, nema veze samo ova stvar.

I na kraju oko nacionalne zastupljenosti. Pogledajte nacionalnu zastupljenost u Ministarstvu sigurnosti koju je naslijedio ministar Sadović. Ne možete nekom drugom stavljati na teret za stanje za koje nije odgovoran. Uzmite na dan prije stupanja na dužnost ovog Vijeća ministara i ovog ministra pa ćete vidjeti kakva je nacionalna zastupljenost. I naravno, ne sporim da ona treba izgledati po popisu iz '91 i na nivou BiH, ali isto tako i entiteta, kantona, općina i gradova, pa vidite šta ste na tom dijelu uradili. Evo vam jedan konkretan primjer. Znam da je ministar Sadović unazad nekoliko mjeseci nudio i predsjedavajućem Vijeću ministara i gospodinu Živkoviću iz Predstavničkog doma da na jedno visokopozicionirano mjesto dovede, je li, u Ministarstvo predstavnika ili stručnjaka iz reda srpskog naroda, i ništa mu niste pomogli na tome da do toga dođe.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da ne širimo temu.

Ima gospođa Majkić potrebu još za jednu repliku.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja kako vidim, Klub Bošnjaka neće podržati smjenu gospodina Sadovića, jer u svim dosadašnjim diskusijama je podrška da je gospodin Sadović radio ispravno. Dakle, ni jedne riječi, ja sam cijelo vrijeme u krivu, a ni jedne riječi da gospodin Sadović nije nešto uradio, a SDA napisao gomilu stvari koje se odnose na njega. Dakle, nije dobro da pretvorimo sjednicu u replike na jedan govor, a ni riječi o onom što je tema današnje sjednice.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, ja molim da se suzdržimo od replika na replike. Ja imam još prijavljenog jednog zastupnika, predsjednika Kluba Hrvata gospodina Branka Zrnu, i imam ovdje predsjedatelja Vijeća ministara koji je zakazao sjednicu Vijeća ministara u 12,00 sati. Nama je bilo teško predvidjeti koliko će trajati rasprava i nisam očekivao da ovoliko traje na Domu naroda. No, predsjedatelj je ovdje, sjednica Vijeća ministara će početi kad dođe predsjedatelj na sjednici, ministri moraju čekati predsjedatelja.

Molim profesora Zrnu za riječ i neka se pripremi, dakle da budemo što kraći, neka se pripremi najviše tri minute ministar Sadović.

BRANKO ZRNO:

Gospodine predsjedavajući, gospođo Majkić, gospodine predsjedavajući Vijeća ministara, ministre, kolegice i kolege, svi nazočni ovoj sjednici, evo mene uvijek zapadne na kraju biti ili lonac ili poklopac, danas poklopac, tako da ja ću uistinu da se ne bismo ponavljali, jer već zadnjih 20-tak minuta ponavljamo se, nema se što toga puno ni kazati, i treće, evo 12,00 je već mašilo, zakazana je sjednica Vijeća ministara, uvažavajući i potrebe predsjedavajućeg Vijeća, samo nekoliko rečenica iako bi možda najpametnije bilo odustati uopće od diskusije.

Nije loše, možemo mi sada pričati, ali nije loše što se povela uvodna rasprava o procedurama koje su ispoštovane i o onima koje nisu ispoštovane. Činjenica je da ja u svom radnom vijeku nisam naučio poštivati puno procedure jer sam radio takav posao i smatrao sam ih uvijek formalnostima, ali sam ovdje za šest godina naučio da ova kuća mora funkcionirati po utvrđenim procedurama koje su zapravo jedina norma po kojoj se mora ponašati da bi kuća funkcionirala, da bi domovi, da bi Parlament funkcionirao. Znači, te procedure su važne.

Važne su, i dobro što smo, velim, otvorili tu priču, jer smo konačno potvrdili, meni se čini, svi da bez obzira na nedorečenosti tzv. međudnosa u zakonima, ono što je kolega Rajić spomenuo, čak i nekakvu statističku normu, ovdje meni se čini da o tome nije riječ, imamo jasan Ustav, jasan zakon i jasan Poslovnik i nisam siguran treba li nam ikakav zaključak na ovom fonu, ali na generalnom fonu nam uistinu treba zaključak da se definitivno i do kraja dok god postoji Parlamentarna skupština BiH prestane, prestane jednostavno ocjenjivati i procjenjivati tko je to prvi, tko je drugi, tko ima koji kapacitet. Kapacitet je Parlamentarne skupštine po zakonu, po Ustavu apsolutno identičan, izuzev u dva slučaja. Prvi je imenovanje, kapacitet koji ima samo Zastupnički dom, a drugi je priziv vitalnog nacionalnog interesa koji ima Dom naroda.

Ostali poslovi koje obavlja i jedan i drugi dom, u svom kapacitetu su apsolutno identični. Ja mislim da jednom trebamo to potcrtati, to napisati, i da to moramo u ovoj kući svi shvatiti i prekinuti jednom zauvijek tu priču: što i za što tko odgovara.

Drugo, kada je riječ o konkretnome slučaju, ja uistinu niti hoću, niti jesam, niti želim biti tužitelj ni gospodinu Sadoviću, niti bilo komu drugomu. Ja mislim da smo mi ovdje samo ... dio jedne procedure koja je krenula, koja je pokrenuta, koja je krenula. Prema tomu, ne želim ulaziti u meritum Odluke predsjedavajućeg Vijeća ministara, niti isto tako u meritum Odluke Zastupničkoga doma, jer ova odluka je samo naša i konačno naša. I zato su me jučer novinari pitali: hoćete li vi podržati, odnosno potvrditi Odluku Zastupničkog doma. Ja sam rekao da mi nećemo ničiju odluku ni podržavati ni potvrđivati nego da ćemo mi donijeti odluku – hoće li ona biti u skladu sa nečijom drugom odlukom – time sam želio potvrditi ovu autohtonost i autonomnost ovoga doma kao tijela Parlamentarne skupštine BiH.

Prema tomu, kada je riječ i o današnjoj temi (nažalost, nimalo veseloj temi, jer veselo je kad ljudi dolaze a nije veselo, bez obzira na odnose, nije veselo kad ljudi odlaze; mislim, to je moj ljudski stav i ljudsko mišljenje i zato ne želim uistinu jednu jedinu riječ govoriti konkretno o gospodinu Sadoviću, iako je nažalost on danas tema ove sjednice) – principijelno želim ponoviti ono što je već kazano, i to poštujući svoj stav i svoj osobni stav prema ovome pitanju.

Riječ je o nama kao zastupnicima u Domu naroda i o onima koji su nam dali mandat. Ja uistinu, kažem, pokušavam se ponašati i odgovorno prema onomu koji mi je dao mandat. Bez obzira što ja jesam kao zastupnik u Domu naroda vlasnik svoga mandata, ja bih uistinu poslušao i ispoštivao odluku onoga ko mi je taj mandat omogućio, osobno. Prema tomu, taj princip ću poštivati i danas.

Hvala vam lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala ljepa gospodinu Zrni.

Dakle, ja ću sada dopustiti iako poslovnički nemamo definirana ovakva stanja, dopustiti obraćanje ministru Sadoviću. Neka to ne bude predugo, uvažite ovu okolnost koju sam rekao i molim zastupnike da ne replicira nitko ministru Sadoviću. Na to ima pravo samo doktor Špirić, dobit će riječ nakon ministra Sadovića.

Izvolite, gospodine Sadoviću.

TARIK SADOVIĆ:

Hvala vam, poštovani predsjedavajući i dopredsjedavajući.

Poštovani delegati, nadam se da niste ljuti na mene što ste morali prekinuti godišnje odmore i doći da me smijenite. Zaista, nije riječ o inadu jednog ministra, iako, kako tvrdi sekretar moje stranke koji je nažalost i diplomirani pravnik, ovde je riječ o poštivanju zakona i propisanih procedura. Ako ih neće poštovati vrh zakonodavni i izvršne vlasti ove države, ko će onda? Zato izražavam ogromno poštovanje prema principijelnom stavu predsjedavajućeg, gospodina Ilije Filipovića, koji je i ranije a i sada insistirao na poštivanju Zakona o Vijeću ministara.

Moju smjenu inicirao je predsjednik SDA Sulejman Tihić i u pisanoj formi zatražio od predsjedavajućeg Vijeća ministara Nikole Špirića da urgentno pokrene postupak, što je on urgentno i objeručke prihatio. Baveći se politikom, nagledao sam se svih vrsta prljavština, ali one koje su navedene u pismu kao razlozi za smjenu iznenadile su čak i moje najljuće političke protivnike. Iako se gospodin Tihić poslije neuvjerljivo pravdao u „Dnevnom Avazu“ od 24. 7. kako je on samo, citiram, 'naveo prigovore određenih institucija domaćih i stranih i pojedinaca', (zatvoren citat), te nije naveo da li su ti prigovori na račun ministra bili, opet citiram, 'opravdani ili neopravdani' (zatvoren citat), neporeciva i neoboriva je činjenica da je sve optužbe svojim potpisom ovjerio, prihvatio i plasirao u javnosti kao svoje. Nije valjda da se ne slaže sa onim što je potpisao? U pismu se nigdje ne navodi koje su to institucije domaće i strane i koji su to pojedinci iznijeli tako teške optužbe i prigovore. Gospođa Majkić, i ja je tu poštujem, iznosi lično u svoje ime optužbe, ali za ove druge izgleda da su nou name. Strah je strašan, napisao je neki duhoviti novinar, treba smijeniti zamjenika državnog premijera i ministra sigurnosti, a ne smijete javno reći čak ni ko to traži. Zato ću ja opet reći.

Moje uklanjanje ultimativno očekuju prvi zamjenik visokog predstavnika Rafi Gregorijan i američki ambasador u BiH Čarls Inliš. Prema izjavi ovog prvog, citiram, 'minister sigurnosti, blago rečeno, nije učinio ono što je trebao da odu svi bivši strani borci' (zatvoren citat). Poštovani delegati, uvjeravam vas da je svaka odluka nadležnih organa i sudova u slučajevima bivših stranih boraca bila provedena u skladu sa zakonom. Zašto niko nije naveo dokaze za suprotno postupanje? Poslije nezakonitog izručenja tzv. Alžirske grupe u zatvor Gvantanamo, zaista ovoj državi nisu potrebne slične avanture. Ponavljam, mjera protjerivanja stranaca koja bude donesena u zakonitom postupku od nadležnog organa ili suda – bit će izvršena. Kada sam polagao zakletvu u ovom parlamentu, zakleo sam se da ću poštovati Ustav i zakon, a ne da ću ispunjavati nečija očekivanja. Kada je Američki sud oslobodio trojicu državljana BiH i pripadnika tzv. Alžirske grupe iz zatočeništva u Gvantanamu, a Vlada SAD-a zatražila od BiH da ih primi, Ministarstvo sigurnosti sa svojim agencijama za provođenje zakona besprijeckorno je organizovalo njihov povratak u saradnji sa Američkom ambasadom.

Vlada SAD i dalje očekuje da BiH primi preostale pripadnike Alžirske grupe iz Gvantanama, a njen predstavnik OHR i Rafi Gregorijan očekuje da drugi strani borci budu protjerani iz BiH. Da li vas ovo podsjeća na poznatu priču o Buridanovom magarcu a taj magarac je BiH. U 2007. godini doneseno je 822 rješenja o protjerivanju stranaca. U 2008. godini 787, a u prvih šest mjeseci 2009. godine 216 rješenja. U obrazloženju za smjenu navedeno je da je u Godišnjem izvještaju State Departmenta za 2008. godinu ministar Sadović okvalificiran kao politikant i kočničar provođenja zakona u oblasti borbe protiv terorizma. Domaći mediji prenijeli su mnogo puta, a da niko nije provjerio, ovo su prenijeli dakle mnogo puta: o kakvoj se nečuvenoj laži radi, možete vidjeti iz faksimila tog izvještaja, gdje se uopće ne spominje ime ministra Sadovića, ali se spominje, citiram, 'nastojanje zvaničnika RS da podrivaju rad institucija na državnom nivou koje su usporile aktivnosti na unapređenju operativnih kapaciteta za borbu protiv terorizma i finansiranje terorizma' (zatvoren citat).

ILIJA FILIPOVIĆ:

Bliži vam se vrijeme. Budite dobri i bez optuživanja drugih, ako može.

TARIK SADOVIĆ:

Ja ako mogu da kažem i da ovo pročitam, ja bih vas lijepo zamolio, evo. U ovom izvještaju je napravljena i gruba greška, jer Abu Hamza Alsuri nije Imad Alhusin zvani Abu Hamza koji se nalazi u Imigracionom centru u Lukavici. Također, u ovom izvještaju se navodi da su optužbe protiv ekstremističke grupe od pet osoba odbačene a optuženi su pušteni iz pritvora. Istraga o ovom slučaju se nastavlja, kažu autori ovog izvještaja. Zaista mi nije jasno kako se istraga nastavlja, ako su optužbe odbačene.

Ono što je relevantno jeste statistika o broju izvršenih krivičnih djela terorizma u BiH koji je manji od prosjeka u EU. U zvaničnom izjašnjenju direktora SIPA-e se kaže: 'SIPA sada raspolaže potrebnim ljudskim i materijalno-tehničkim kapacitetima da u potpunosti i samostalno preduzme sve zakonom propisane mjere i radnje na sprečavanju, utvrđivanju i istraživanju krivičnih djela terorizma, što ranije prije ministra Sadovića nije bio slučaj. Uvijek sam tvrdio, a i sada to činim, da prijetnje od terorizma u BiH treba objektivizirati. Ne smiju se potcjenjivati ali nema potrebe ni da se precjenjuju. Terorizam kao sredstvo za postizanje političkog cilja ili ciljeva je neprihvatljiv i nedopustiv. Ja ga se užasavam i osuđujem. Prolijevanje krvi nedužnih ljudi, ničim se ne može opravdati. S druge strane, ne smiju se progoniti ljudi samo zbog nećijih predrasuda, jer npr. nose dužu bradu i kraće pantalone. Pred zakonom svi moraju biti jednaki, i to je ogledalo vladavine prava.

Poštovani delegati, ja sam u svom obraćanju na Predstavničkom domu kategorički odbacio sve neistine i podvale na moj račun. Naveo sam argumente, činjenice i dokaze koji nisu osporeni. Nema potrebe da ih opet ponavljam. Za vašu informaciju, dan poslije raspravi o mojoj smjeni u Predstavničkom domu, došao mi je visoki zvaničnik važne organizacije EU, čiji mandat sam kobajagii osporavao, da mi čestita i zahvali na korektnoj saradnji.

Što se tiče Mape puta za liberalizaciju viznog režima, najveći broj obaveza je imalo Ministarstvo sigurnosti i njegove agencije, 132 od 174. Ukupan procent ispunjenja je preko 90%. I da se Tarik Sadović pitao i odlučivao, građani ove zemlje imali bi bezvizni režim. Ključni uvjet je, to je valjda svima jasno, biometrijski pasoši. Pitanje efikasnije borbe protiv organizovanog kriminala, korupcije, pranja novca, uređenje oblasti policijskih i sudskih evidencija i razmjene podataka odnose se na cjelokupni pravosudnopolicijski sistem, za koji svi znamo da ima neusaglašen i fragmentiran pravni okvir, isprepletene nadležnosti, nedovoljno izgrađene kapacitete itd. Prisjetimo se ograničenog dometa prošlogodišnje policijske reforme. Direkcija za koordinaciju policijskih tijela nadležna je samo za koordinaciju SIPA-e i Granične policije, a još uvijek nije ni osnovana. Jesam li ja za to kriv?

Bolja saradnja svih policijskih agencija ali i njihova saradnja sa tužilaštvima su važne obaveze iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima. Vijeće ministara formiralo je interresorne radne grupe koje rade na izradi novih zakona, strategija i akcionih planova u oblastima borbe protiv organizovanog kriminala, korupcije, pranja novca i finansiranja terorizma, uređenja oblasti telekomunikacionih sistema i baza podataka i očekujem da se posao završi u septembru. Podsjećam vas da sam još u proljeće 2007. godine pokrenuo pitanje iznalaženja državnog modela za borbu protiv korupcije, formiranje centralnog nezavisnog antikorupcionog tijela i čak sedam puta Vijeću ministara predlagao odgovarajuće odluke. Ja nisam osoba koju trebate pitati zašto je

duže od dvije godine nešto odbijano, a onda prihvaćeno, kao što su prihvaćeni i zakoni, praktično u istom obliku koje je predložilo Ministarstvo, a nakon godinu dana prihvaćeni u Parlamentu. Tek kada je postalo jasno da će Srbija dobiti pozitivnu ocjenu za ispunjenje obaveza iz Mape puta, predstavnici iz RS podigli su barijere koje su postavili na mnogo mjesta našem procesu ispunjavanja obaveza iz Mape puta. Trebalo je dokazati da je Srbija faktor stabilnosti u regiji, te da put BiH prema EU zavisi od Srbije.

Danas sam žrtveno janje zbog Mape puta, iako sam bez ikakve sumnje bio najuspješniji faktor cijelog procesa. Također, moja smjena je najveći uspjeh Prudske trojke, Tihica, Dodika i Čovića. Ja sam se sa gospodinom Špirićem i Vrankićem dogovario neuporedivo više od naših lidera, to su činjenice. Iako su mnogi stalno osporavali moju kompetentnost, ona se najbolje pokazala u slučaju tzv. Dobrovoljačke ulice, gdje sam oborio državni projekt Srbije u saradnji sa RS. Neki dan je u Lion otišla delegacija Srbije, predvođena ministricom pravde, glavnim tužiocem, šefom srbijanskog Interpola, ali

ILIJA FILIPOVIĆ:

Je li možemo to malo skratiti?

TARIK SADOVIĆ:

pokušaj da ožive propali projekt i ništa nisu uspjeli. Toliko o mojoj nekompetenciji, na koju sam ponosan.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Prošli ste 10 minuta. Molim vas, ja vas moram prekinuti. Hvala vam lijepa. Čuli smo Vas. Ja vam nisam dao ovoliko vrijeme zato što vam je to posljednji govor kao ministru, nego iz pristojnosti. Da znate, iz pristojnosti. Hvala vam lijepa, čuli smo Vas.

I ja molim sada čelnu osobu Vijeća ministara, osobu koja je sjedila i u jednom i u drugom Domu da se evo referira na ovo što smo čuli i na ovo što je čuo predsjedatelj Vijeća ministara. Izvolite, doktore Špiriću.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjene kolege i kolegice, delegati, uvaženi gosti, zapravo, možda i nema potrebe da uopšte govorim i mislim da je ona stara narodna i dolazi do izražaja *ćutanje je zlato, a govor je srebro*. I, mnogi koji govore, moraju da znaju da se svaka riječ važe.

Bio sam predsjedavajući i jednog i drugog doma i vječita je dilema bila koja i danas traje. Ja to razumijem i moram da kažem da cijenim jednako i jedan i drugi dom i da zapravo kucate na otvorena vrata. Nikada nisam povukao nijedan potez da bi pokazao da postoji neravnopravnost među domovima.

Ja mislim da je to priča koju treba voditi na drugom mjestu ako treba poboljšavati pravila igre i zakonskih projekata, a danas se treba držati tačke dnevnog reda.

Čitavo vrijeme otkada se pojavila ova tema izbjegavao sam da dolivam ulje na vatru i ponašao se na jedini, čini mi se, ispravan način: da ne pravim neku hysteriju bez potrebe, ja sam čovjek koji jako cijeni sve političke partije u Parlamentu, i vladajuće i opoziciju, i mislim da sam pokušao i u raspravi u Predstavničkom domu da sačuvam dignitet kolege Sadovića sa kojim sam radio tri godine. A za čuvanje digniteta mora mnogo više truda da uloži i kolega Sadović. Način na koji ministar bezbjednosti govori o lideru svoje političke partije, o svojim kontaktima sa strancima, o današnjem viđenju pojedinih bitnih ljudi koji pomažu BiH i dobro bi bilo da odrastemo, da nam treba drugi vid pomoći – jednostavno, diskredituje kolegu Sadovića kao ministra. I ja mislim da način, dakle ja poštujem SDA, poštujem njenog predsjednika, mislim da razloge koje su naveli nisu meni dali prostora da sjedim spokojno i da ne pokrenem proceduru i, vjerujte, nisam se radovao tome što sam morao da uradim. Ja mislim da je ovo dobar potez SDA i da ovo pokazuje koliko odgovornosti leži u toj SDA i mislim da je ovo dobra pouka i drugima koji cijene da pojedina ministarstva ne rade dobro.

Ono gdje se ja ne slažem jeste da dijelimo ministre na moje i tvoje, naše i vaše. Ovo su državni ministri, bez obzira što su rođeni kao Bošnjaci, Srbi ili Hrvati, i tu sinergiju mora da pokažemo u okviru Vijeća ministara. Radimo onoliko koliko vjetra dobijemo u leđa od obadva doma i od drugih političkih faktora. Da li je to mnogo ili malo – mislim da može bolje.

I zato vas molim da danas završite ovaj posao. Nisam se oglušio o vaš zahtjev da bi stvarao političku trakavicu. Na kraju krajeva, došao je dopis od predsjedavajućeg Nikole Špirića a iste dileme sam imao lično kao i drugi koji imaju dileme, da li treba pravna analogija, a ni u jednom trenutku ne bih pokazao da dva doma nisu ravnopravna.

Zato vas molim da danas završimo ovaj posao, da se stvore uslovi da se imenuje novi ministar, da stranka ga predloži, da završimo tu proceduru i da Vijeće ministara određuje ono što mu je obaveza kao izvršnog organa vlasti.

Još jednom žalim što je kolega Sadović iskoristio ovu govornicu optužujući i domaće i međunarodne i samim tim sam stavio tačku i, kada svi ti razlozi ne bi stajali, njegov današnji govor govori da on, nažalost, se ponaša kao poslanik opozicionar, a ne ministar koji treba da sluša šta drugi misle i da traži neki srednji put. Žao mi je što to moram na kraju da kažem, ali je dobro da tražimo bolja rješenja.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa doktoru Špiriću.

Dogovorili smo se prethodno: nećemo replicirati niti jednom niti drugom ovlašteniku, govorniku, niti ministru niti predsjedatelju Vijeća ministara.

Ja zaključujem raspravu. Miro, slušaj, zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavanje jedinu tačku dnevnog reda, a to je jesmo li za potvrđivanje Odluke ... predsjedatelja Vijeća ministara o smjeni ministra Sadovića i potpredsjednika Vijeća ministara.

Tko je „za“ ovakvu odluku doktora Špirića?

Konstatiram da to je dva, tri, četiri, pet, šest, sedam, osam, devet, deset i da je ova odluka donesena i da imamo potrebnu entitetsku ...

Ima li „protiv“ netko?

Jedan je „protiv“, 10 je „za“.

Tko je „suzdržan“?

Nema ga u sali, prema tome nije se suzdržao, nije u dvorani.

Zahvaljujem doktoru Špiriću, ali nisam zaključio sjednicu. Vezano za zaključak, koji je predložio uvaženi zastupnik Rajić, ja sam dužan pročitati jednu odredbu iz Poslovnika. Mislim da ga nije nužno donositi. Kada je u pitanju (molim malo tišine, još smo u dvorani, radimo, nismo zaključili sjednicu) ... vjerodostojno tumačenje, u članku 131. našeg poslovnika stoji precizno: 'Subjekti koji provode zakon i druge opće akte mogu podnijeti zahtjev za vjerodostojno tumačenje.'

Dakle, njima može biti nejasna neka norma, može ona biti rogovatno napisana, imaju problem u provedbi. Dakle, u ovom slučaju zbog čega smo mi čekali akt doktora Špirića? Ako je njima nešto nejasno, neka oni koji provode svoj zakon i druge zakone podnesu zahtjev za vjerodostojno tumačenje.

Doktore Špiriću, hvala lijepa.

Ja zaključujem današnji rad Doma naroda. Hvala vam lijepa.

Sjednica je završena u 12,28 sati.